

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 14C/140/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712206506
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ľudmila Ostrolucká
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2013:6712206506.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen, v konaní pred samosudkyňou Mgr. Ľudmilou Ostroluckou, v právnej veci žalobcu H. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. X., XXX XX N., štátne občianstvo: SR, zastúpeného TOMÁŠ KOHÚT advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom M. R. Štefánika 54B, 960 01 Zvolen, IČO: 47 235 888 (adresa pracoviska: Hurbanova 14A, 974 01 Banská Bystrica) proti žalovanému F. S. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom K. XX, XXX XX L., t.č. na neznámom mieste, štátne občianstvo: SR, zastúpenému Zdenkou Foltinovou, súdnou tajomníčkou Okresného súdu Banská Bystrica, ako opatrovníčkou, o zaplatenie sumy 3.000,- Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 3.000,- Eur s úrokom vo výške 5 % ročne zo sumy 3.000,- Eur od 17. 11. 2009 do 15. 12. 2009, s úrokom vo výške 5 % ročne zo sumy 1.500,- Eur od 16. 12. 2009 do 15. 01. 2010, s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.500,- Eur od 16. 12. 2009 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.500,- Eur od 16. 01. 2010 do zaplatenia a trovy konania 935,18 Eur na účet právneho zástupcu žalobcu TOMÁŠ KOHÚT advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom M. R. Štefánika 54B, 960 01 Zvolen (adresa pracoviska: Hurbanova 14A, 974 01 Banská Bystrica), IČO: 47 235 888, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V zvyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou zo dňa 18. 04. 2012, ktorá bola doručená súdu dňa 24. 04. 2012 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 3.000,- Eur, s úrokom vo výške 5 % ročne zo sumy 3.000,- Eur od 17. 11. 2009 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.500,- Eur od 16. 12. 2009 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.500,- Eur od 16. 01. 2010 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 16. 11. 2009 bola medzi žalovaným ako dlžníkom a ním ako veriteľom uzatvorená zmluva o pôžičke podľa § 657 a nasl. Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorej ako veriteľ prenechal žalovanému ako dlžníkovi peňažnú sumu vo výške 3.000,- Eur pri dojednanom úroku 5 % po dobu vrátenia, ktorú sa žalovaný ako dlžník zaviazal mu vrátiť ako veriteľovi v dvoch dojednaných splátkach a to: sumu vo výške 1.500,- Eur do 15. 12. 2009, sumu vo výške 1.500,- Eur do 15. 01. 2010. V zmysle zmluvy o pôžičke žalovaný svojim podpisom na zmluve zároveň potvrdil prevzatie pôžičky vo výške 3.000,- Eur a zaviazal sa ju vrátiť v zmysle dojednaných podmienok zmluvy o pôžičke. Žalovaný pôžičku v dojednanej dobe nevrátil, preto ho niekoľkokrát vyzýval na vrátenie jeho dlhu, avšak bezúspešne, preto podal voči nemu žalobu na súd.

O žalobe žalobcu rozhodol súd platobným rozkazom č.k. 25Ro/82/2012-9 zo dňa 21. 05. 2012, ktorým žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel.

Proti platobnému rozkazu č.k. 25Ro/82/2012-9 zo dňa 21. 05. 2012 podal včas odpor žalovaný, ktorý odôvodnil vo veci samej.

Nakoľko proti platobnému rozkazu č.k. 25Ro/82/2012-9 zo dňa 21. 05. 2012 podal včas odpor žalovaný, ktorý odôvodnil vo veci samej, zrušil sa tým zo zákona v plnom rozsahu tento platobný rozkaz a súd vo veci nariadil pojednávanie, keď podľa § 174 ods. 2 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.), ak čo len jeden z odporcov podá včas odpor s odôvodnením vo veci samej, zrušuje sa tým platobný rozkaz v plnom rozsahu a súd nariadi pojednávanie.

Žalovaný v odpore zo dňa 30. 07. 2012, ktorý bol doručený súdu dňa 30. 07. 2012 uviedol, že odporuje zaplatenie sumy 3.000,- Eur spolu s úrokom vo výške 5 % ročne zo sumy 3.000,- Eur od 17. 11. 2009 do zaplatenia, pretože zmluva o pôžičke zo dňa 16. 11. 2009 pojednáva o tomto úroku v inom zmysle. Ďalej uviedol, že odporuje zaplatenie sumy 3.000,- Eur ako sumy, ktorá tvorí istinu pôžičky. Ako dlžník veriteľovi zaplatil časť istiny pôžičky, ako aj časť úroku. Vzhľadom na tieto skutočnosti žiadal, aby súd vo veci nariadil pojednávanie.

Platobný rozkaz č.k. 25Ro/82/2012-9 zo dňa 21. 05. 2012 bol žalovanému doručený dňa 16. 07. 2012. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu zo dňa 30. 07. 2012 si uviedol adresu bydliska „K., K., XXX XX L..

Po podaní odporu proti platobnému rozkazu žalovaný vo veci zostal nečinný, na adrese svojho bydliska, na adrese svojho doručovania, ktorú si uviedol v odpore prestal súdne zásielky doručované mu prostredníctvom pošty preberať. Súd preto zisťoval, kde v skutočnosti žalovaný býva, keď podľa správy Obvodného oddelenia Policajného zboru Zvolen zo dňa 31. 12. 2012, ktorá bola doručená súdu dňa 09. 01. 2013, žalovaný na adrese K. XX, XXX XX L. nebýva 3 až 4 roky, jeho pobyt sa nepodarilo zistiť, žalovaný je prihlásený k trvalému pobytu na adrese K. XXXX/XX, XXX XX L. podľa Registra obyvateľov SR, tiež podľa správy mesta Zvolen zo dňa 27. 12. 2012, ktorá bola súdu doručená dňa 31. 12. 2012, správa RO SR bola súdu doručená dňa 09. 01. 2013, žalovaný je podnikateľom, podniká ako fyzická osoba pod obchodným menom F. S. E., s miestom podnikania J. H. XXXX/XX, XXX XX L., žalovaný podľa lustrácie v sociálnej poisťovni je zamestnancom spoločnosti Slovakia Forest Service s.r.o., so sídlom Nám. SNP 11, 960 01 Zvolen, IČO: 45 672 890, keď žalovanému sa nepodarilo doručiť súdne zásielky ani prostredníctvom jeho zamestnávateľa, keď navyše žalovaný je i jediným konateľom tejto spoločnosti, preto súd žalovanému pre účely tohto súdneho konania ustanovil opatrovníčku v osobe Zdenky Foltinovej, súdnej tajomníčky Okresného súdu Banská Bystrica uznesením č.k. 14C/140/2012-84 zo dňa 21. 03. 2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 26. 04. 2013 a to podľa § 29 ods. 2 O.s.p., v spojení s § 29 ods. 6 O.s.p., keď podľa týchto zákonných ustanovení, pokiaľ neurobí iné opatrenia, môže súd ustanoviť opatrovníka aj účastníkovi, ktorého pobyt nie je známy, ktorému sa nepodarilo doručiť na známu adresu v cudzine, alebo ak je doručenie písomnosti v cudzine spojené s ťažko prekonateľnými prekážkami, ktorý je postihnutý duševnou poruchou, alebo ktorý nie je schopný zrozumiteľne sa vyjadrovať. Za opatrovníka súd ustanoví osobu pôsobiacu v rodinnom, pracovnom, kultúrnom, prípadne inom prostredí, ktoré je účastníkovi blízke. Súd môže za opatrovníka ustanoviť aj obec. Súd nemôže ustanoviť za opatrovníka zamestnanca súdu, ktorý prejednáva vec; to neplatí vo veciach, v ktorých hodnota pohľadávky bez príslušenstva v čase začatia konania neprevyšuje 1.000,- Eur („drobné spory“).

Na to súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 04. 06. 2013, ktorého sa právny zástupca žalobcu zúčastnil, opatrovníčka žalovaného sa tohto pojednávania nezúčastnila, na toto pojednávanie bola predvolaná riadne, neúčast' na pojednávaní neospravedlnila, nepožiadala zo žiadneho dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania, keď za zistenia a vyhodnotenia týchto procesných podmienok na konanie súd na tomto pojednávaní vec prejednal v neprítomnosti opatrovníčky žalovaného, keď pritom prihliadol na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy podľa § 101 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie, ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takéhoto účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, keď zistil tento skutkový a právny stav:

Dňa 16. 11. 2009 uzatvorili žalobca ako veriteľ na jednej strane a žalovaný ako dlžník na strane druhej písomnú zmluvu o pôžičke podľa § 657 a § 658 Občianskeho zákonníka (ďalej len „zmluva o pôžičke“). Podľa článku I. tejto zmluvy o pôžičke, žalobca ako veriteľ dňa 16. 11. 2009 pri podpise zmluvy požičal žalovanému ako dlžníkovi peňažnú hotovosť v sume 3.000,- Eur s tým, že účastníci zmluvy o pôžičke sa dohodli „na 5 % úroku na dobu vrátenia: suma 1.500,- Eur do 15. 12. 2009, suma 1.500,- Eur do 15. 01. 2013“. Podľa článku II. tejto zmluvy o pôžičke žalovaný ako dlžník podpisom na zmluve o pôžičke potvrdil prevzatie pôžičky v sume 3.000,- Eur dňa 16. 11. 2009. V článku III. zmluvy o pôžičke, účastníci prehlásili, že s obsahom zmluvy po jej prečítaní súhlasia, čo potvrdili svojimi vlastnoručnými podpismi na dvoch vyhotoveniach zmluvy o pôžičke.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu. Podstatnými náležitosťami tejto zmluvy je dohoda o prenechaní veci (o reálnom odovzdaní), druhovom určení veci, povinnosti vrátiť vec rovnakého druhu, určení času vrátenia.

Pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky. Výška úrokov, ktoré možno dohodnúť, nie je limitovaná. To však neznamená, že možno dohodnúť akúkoľvek výšku úrokov. Výška úrokov nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi s poukazom na § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu v časti o zaplatenie sumy 3.000,- Eur bola voči žalovanému podaná dôvodne.

Žalobca ako veriteľ na jednej strane a žalovaný ako dlžník na strane druhej uzatvorili dňa 16. 11. 2009 zmluvu o pôžičke, ktorú uzatvorili písomne. Podľa článku I. tejto zmluvy o pôžičke žalobca ako veriteľ dňa 16. 11. 2009 pri podpise zmluvy o pôžičke požičal žalovanému ako dlžníkovi peňažnú hotovosť v sume 3.000,- Eur, keď účastníci sa dohodli, že žalovaný ako dlžník vráti túto pôžičku v dvoch splátkach a to v sume 1.500,- Eur do 15. 12. 2009 a v sume 1.500,- Eur do 15. 01. 2010. V článku II. tejto zmluvy o pôžičke žalovaný potvrdil, že dňa 16. 11. 2009 od žalobcu prevzal peňažnú hotovosť v sume 3.000,- Eur. To, že predmetná zmluva o pôžičke bola uzatvorená vyplýva z tohto písomného právneho úkonu, ktorý žalobca doložil, keď uzavretie tejto zmluvy o pôžičke žalovaný nerozporoval ani v odpore proti platobnému rozkazu. K požičanej sume 3.000,- Eur len uviedol, že ako dlžník žalobcovi ako veriteľovi zaplatil časť istiny pôžičky, ako aj časť úroku. Svoje tvrdenia v odpore však žiadnym dôkazom nedoložil, v odpore neoznačil žiaden dôkaz na preukázanie svojho tvrdenia, keď ak žalovaný časť pôžičky žalobcovi vrátil, bolo jeho povinnosťou v súdnom konaní preukázať akú sumu z pôžičky 3.000,- Eur žalobcovi vrátil, kedy ju vrátil a za akých okolností, čo nepreukázal, teda neuniesol dôkazné bremeno preukázať, že časť pôžičky žalobcovi splatil. Preto súd žalobe žalobcu o zaplatenie sumy 3.000,- Eur voči žalovanému vyhovel, keď pri právnom posúdení veci súd vychádzal z ustanovenia § 657 a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalobca tak voči žalovanému podal dôvodne žalobu o zaplatenie sumy 3.000,- Eur, keď súd uložil povinnosť žalovanému žalobcovi z titulu pôžičky túto sumu zaplatiť.

Žalobca sa žalobou domáhal okrem zaplatenia sumy 3.000,- Eur i zaplatenia úroku z pôžičky vo výške 5 % ročne zo sumy 3.000,- Eur od 17. 11. 2009 do zaplatenia.

V tejto časti posúdil súd nárok žalobcu za opodstatnený len v časti, keď priznal žalobcovi nárok voči žalovanému na zaplatenie úroku z pôžičky vo výške 5 % ročne zo sumy 3.000,- Eur od 17. 11. 2009 do 15. 12. 2009, tiež úroku z pôžičky vo výške 5 % ročne zo sumy 1.500,- Eur od 16. 12. 2009 do 15. 01. 2010, v prevyšujúcej časti súd žalobu žalobcu o zaplatenie úroku z pôžičky zamietol.

Z článku I. zmluvy o pôžičke zo dňa 16. 11. 2009 vyplýva, že podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka si žalobca a žalovaný dohodli úroky z pôžičky vo výške 5 % na dobu vrátenia pôžičky, keď pôžička mala byť vrátená v celosti do 15. 01. 2010 v dvoch splátkach, prvej v sume 1.500,- Eur do 15. 12. 2009 a druhej v sume 1.500,- Eur do 15. 01. 2010. Pôžička bola poskytnutá dňa 16. 11. 2009. Potom len za dojednanú dobu vrátenia pôžičky má žalobca nárok na zaplatenie úroku z pôžičky v dojednanej výške 5 %, tak ako tvrdil v žalobe ročne. V súdenom prípade je to 5 % ročne zo sumy 3.000,- Eur od 17. 11. 2009 do 15. 12. 2009 a zo sumy 1.500,- Eur od 16. 12. 2009 do 15. 01. 2010. Inak článok I. zmluvy o pôžičke nebolo možné vykladať, keď žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu namietal, že úrok z pôžičky bol dojednaný inak, než tvrdí žalobca v žalobe. Súd obranu žalovaného vyhodnotil za opodstatnenú a pri použití výkladových pravidiel vychádzajúc z článku I. zmluvy o pôžičke priznal úroky z pôžičky tak, ako boli dojednané medzi stranami zmluvy o pôžičke.

Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Týmto vykonávacím predpisom je Nariadenie Vlády SR č. 87/1995 Z.z., v znení neskorších predpisov, podľa § 3 ods. 1 ktorého a to v znení do 31. 01. 2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Žalobca v súdnom konaní uplatnil ďalej nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.500,- Eur od 16. 12. 2009 do zaplatenia a vo výške 9 % ročne zo sumy 1.500,- Eur od 16. 01. 2010 do zaplatenia, keď v tejto časti podal žalobu dôvodne. Žalovaný v zmysle zmluvy o pôžičke, konkrétne článku I. bol povinný, resp. sa zaviazal pôžičku vrátiť v dvoch splátkach, prvú v sume 1.500,- Eur do 15. 12. 2009, druhú v sume 1.500,- Eur do 15. 01. 2010, z pôžičky nevrátil žiadnu sumu, nepreukázal, žeby nejakú sumu žalobcovi z pôžičky vrátil, preto jeho omeškanie s vrátením pôžičky trvá a preto žalobca má nárok voči žalovanému na zaplatenie úrokov z omeškania zo sumy 1.500,- Eur od 16. 12. 2009 do zaplatenia a zo sumy 1.500,- Eur od 16. 01. 2010 do zaplatenia. V tejto časti žalobca podal žalobu voči žalovanému dôvodne.

Čo sa týka výšky úrokov z omeškania, k prvému dňu omeškania základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky bola 1 % ročne, zvýšená o 8 percentuálnych bodov bola 9 % ročne, preto vo výške 9 % ročne má žalobca nárok voči žalovanému na zaplatenie úrokov z omeškania.

Čo sa týka výšky úrokov z pôžičky, 5 % ročne, tieto, resp. ich výšku si strany zmluvy o pôžičke dojednali v súlade s ustanovením § 658 od. 1 Občianskeho zákonníka, keď táto výška úrokov z pôžičky nie je v rozpore s dobrými mravmi, keď súd zo správy Slovenskej sporiteľne, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava zo dňa 26. 11. 2012, ktorá bola doručená súdu dňa 30. 11. 2012 zistil, že priemerná úroková sadzba v percentách ročne pri spotrebných úveroch na Čokol'vek, platná od 01. 10. 2009, teda i v období poskytnutia predmetnej pôžičky sa pohybovala v rozpätí od 8,80 % ročne, v súdenom prípade bol dojednaný úrok z pôžičky 5 % ročne, teda nižší, než za ktorý v rozhodnom období banky poskytovali spotrebné úvery na „čokol'vek“.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p., v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. Žalobca mal vo veci väčší úspech, než žalovaný, žalobca mal úspech čo do žalovanej istiny 3.000,- Eur a čo do časti

žalovaného príslušenstva, neúspech mal len v časti žalovaného príslušenstva, úrokov z pôžičky, preto mu súd priznal plnú náhradu trov konania účelne vynaložených na chránenie jeho práva. Žalobca navrhol priznať trovy konania, tieto aj vyčíslil v zákonnej lehote. Účelné a preukázané trovy konania žalobcu v súdnej veci predstavujú sumu 935,18 Eur. Táto pozostáva zo zaplateného súdneho poplatku zo žaloby v sume 180,- Eur a z trov právneho zastúpenia v sume 755,18 Eur. Trovy právneho zastúpenia v sume 755,18 Eur pozostávajú z odmeny za 7 úkonov právnej služby, včítane náhrady hotových výdavkov (režijného paušálu): prevzatie, príprava zastúpenia: 128,80 Eur, žaloba: 128,80 Eur, vyjadrenie k odporu: 128,80 Eur, účasť na nemeritórnom pojednávaní dňa 13. 12. 2012: 37,92 Eur, účasť na nemeritórnom pojednávaní dňa 22. 01. 2013: 38,10 Eur, účasť na nemeritórnom pojednávaní dňa 28. 02. 2013: 38,10 Eur, účasť na meritórnom pojednávaní dňa 04. 06. 2013: 128,98 Eur, spolu 629,32 Eur, k tomu DPH 20 % vo výške 125,86 Eur, spolu to činí 755,18 Eur. Celkové trovy konania žalobcu potom predstavujú sumu 935,18 Eur (180,- Eur + 755,18 Eur). Tieto trovy konania je žalovaný povinný nahradiť žalobcovi na účet zastupujúcej advokátskej kancelárie podľa § 149 ods. 1 O.s.p. O trovách právneho zastúpenia súd rozhodol podľa Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti č. 655/2004 Z.z., v znení neskorších predpisov.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát

8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav

9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali

10. bol odvolacím súdom schválený zmier

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatené (§ 205a O.s.p.), t.j.

1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej

3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,

4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.)